

ρόδοτος — ψῆγμα χρυσοῦ ἐκ τῶν πισσοφόρων πηγῶν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδωμεν τὴν ἀμπελον τοῦ γείτονος αὐτῶν γεωργοῦ ἐπεκτεινομένην διὰ τεχνητῆς προσχώσεως ἐπ' αὐτῶν, μόνον δὲ τὴν παρακειμένην Ἀβυσσον μένουσαν τοιαύτην ὡς μὴ ἐπιδεκτικὴν σταφιδικῆς καλλιεργείας.

Ζάκυνθος, Αὐγουστος τοῦ 1897.

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

Η ΚΥΜΛΑΜΙΑ

ΑΠΑΝΟΥ σὲ ξερὸ λιθάρι,
Κοντὰ στὸ κύμα, στὴν ἐρμιά,
Μὲ ταπεινὴ ἀνθίζει χάρι
Ἀσπροκρασάτη κυκλαμιά.

Ἄλλο νερὸ δὲν τὴν ποτίζει
Ἀπὸ τῆ δρόσο τοῦρανοῦ,
Ἄλλη πνοὴ δὲν τὴν δροσίζει
Ἀπὸ τ' ἀγέρι τοῦ βουνοῦ.

Κανένα χέρι μυρωμένο
Καστανομάτας κορασιᾶς
Δὲν κόβει τὸ λησμονημένο
Λουλουδι τσ' ἀκροθαλασσιᾶς.

Μέσ' τὸ φθινόπωρο π' ἀνθίζει
Φτωχὸ καὶ μοναχό του μένει,
Ἄλλα λουλούδια δὲ γνωρίζει
Ἡ κυκλαμιά ἡ ὀρφανεμένη.

Καλότυχο ! στὴν ἐρημιά του
Οὔτε μισεῖ οὔτε ἀγαπάει,
Κανὴν' δὲ γνώρισ' ἐδῶ κάτου,
Μονάχο ἦρθε καὶ θὰ πάη.

Βραΐλα.

Ν. Γ. Κ.